

גמ"ר 1361/06/18 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד משה אילוז

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

גמ"ר 1361-06-18 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' אילוז
תיק חיצוני:

בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מאשימה פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נגד משה אילוז באמצעות בא כוחו עו"ד יעקובי
נאשם

החלטה בטענת "אין להשיב לאשמה"

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גרימת מוות ברשלנות, סטייה מנתיב נסיעה, נסיעה במהירות העולה על המותר וגרימת נזק לאדם ולרכוש. לציין שבתאונה מצאו את מותם 5 בני אדם.
2. לאחר שנשמעה פרשת התביעה, והמאשימה הכריזה "אלו עדיו" נטען על ידי ההגנה, כי אשמתו של הנאשם לא הוכחה כלל, ובהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי הוא אינו צריך להשיב לאשמה, ויש להורות על זיכוי כב בשלב זה.

עיקר טענות ההגנה

3. לטענת ההגנה אין בראיות המאשימה כדי ללמד על כך שהתאונה אירעה בשל רשלנות הנאשם, אלא כתוצאה מתקלה במערכת הבלמים של המשאית שגרמה לסטיית המשאית מבלי שלנאשם הייתה יכולת לשלוט על הרכב או למנוע את התאונה. ההגנה הפנתה לעדויות עדי התביעה, הבוחן מר סבן, קצין הבוחנים מר גליל אליהו, הבוחן שי נטל, מפענח הטכוגרף מר עוזרי וקצין הבטיחות מר טל אברהם, וטענה כי מכלול הראיות מלמד שהנאשם נסע במהירות שאינה עולה על 90 קמ"ש, כי והגלגלים בסרן האחורי של הסוס ננעלו ללא ביצוע פעולת בלימה וגרמו לסטיית המשאית לנתיב הנגדי, מבלי שהנאשם ביצע כל פעולת היגוי. עוד נטען כי נעילת הגלגלים נגרמה כתוצאה מפיצוץ בצנרת האוויר ובריחת האוויר ממנה. בהקשר זה הפנה לביקור במוסך במהלכו מומחה המאשימה לא איתר את צינור האוויר שלטענתו נחתך/ניזוק כתוצאה מקריסת תיבת ההילוכים. עוד נטען כי מערכת ה- ABS לא נכנסה לפעולה כנדרש כפי שעולה מעדותו של מומחה המאשימה מר בוריס צ'רנובלסקי (להלן: "מומחה המאשימה")

שביצע ניסויים במשאית דומה, והעיד שבמקרה זה התרחשה כפי הנראה תקלה במערכת ה-ABS שהביאה לנעילת הסרן האחורי של המשאית. בהתאם, ולאור עדותו של מומחה המאשימה, טען שתקינות מערכת הבלימה של המשאית לא הוכחה כנדרש, ובהתאם לא הוכחו עובדות כתב האישום, אף לא לכאורה.

עיקר טענות המאשימה

4. לטענת המאשימה יש לדחות את הבקשה ולו מהטעם, שטענות ההגנה קשורות לשאלת משקלן של הראיות, ודי בקיומן של ראיות דלות וקלות ערך על מנת לדחות טענת "אין להשיב לאשמה". המאשימה הפנתה להלכת "כלל הדרך" וצינה כי נכון לעכשיו אין בפי הנאשם כל הסבר לסטיית המשאית בה נהג לנתיב הנגדי. עוד הפנתה למכלול הראיות בתיק, בפרט להודעת הנאשם עצמו לפיה המשאית הייתה תקינה, חוות דעת המומחה מטעמה ועדותו לפיה מערכת ה-ABS הייתה תקינה. עוד הפנתה לעדותו של קצין הבטיחות טל אברהם לפיה בדק את המשאית ומצא שכל המערכות בה היו תקינות לחלוטין. בנוסף צינה כי לא הובאה מטעם ההגנה ראיה כי תקלה כלשהי במשאית או במערכת הבלימה גרמה לתאונה, וחוות מטעם ההגנה טרם הוגשה לבית המשפט.

דין והכרעה

5. בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) התשמ"ב 1982: **"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה, אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם, ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין; ..."**. כבר נפסק שמשמעות המונח **"הוכחה לכאורה"**, לעניין הוראת סעיף זה היא הנחת תשתית ראיתית בסיסית לכאורית וראשונית, שיש בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות, להבדיל מנטל השכנוע, מהתביעה אל הנאשם: **"בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית המשפט העליון בערעור פלילי 28/49 הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת הראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם. לעניין משקלן של הראיות ובחינת אמינותן, מן הראוי להוסיף, למען שלמות התמונה, כי ייתכנו נסיבות קיצוניות שבהן תעלה שאלה זו כבר בשלב הדינוי האמור... כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על ידי התביעה, הן כה בלתי אמינות, עד שאף ערכאה שיפוטית בת דעת, לא הייתה מסתמכת עליהן...אך מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני [שאלת אמינות ומהימנות הראיות - ש.ב.] שבהן ייזקק בית המשפט בשלב של תום פרשת התביעה לעניין האמינות, הן חריגות ומכאן שההזדמנויות אשר בהן ייעשה יישום מעשי של כלל הפרקטיקה הזו, יהיו נדירות"** (ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון ואח', פ"ד לב (1), 170, בעמודים 179-180; וראו ע"פ 405/80 מדינת ישראל נ' זבולון בן אברהם שדמי, פ"ד לה (2) 757, שם חזר בית המשפט העליון על הלכה זו). ראה גם ספרו של המלומד י.קדמי - על סדר הדין בפלילים חלק שני (א) עמ' 1447, שם נאמר בהקשר זה: **"הלכה למעשה, די בקומן של ראיות 'דלות' להוכחת יסודות העבירה המיוחסת לנאשם: 'כפי שנקבע בע"פ 405/80 בעקבות ע"פ 28/49 וע"פ 732/76, הרי כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה... ודי**

במערכת ראיות ראשונית

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה, לפיה יש לדחות את הבקשה.
7. אין מחלוקת כי רכבו של הנאשם סטה מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי ובפגע ברכב שהגיעו מולו בנתיב נסיעתו. את סטיית המשאית לנתיב הנגדי ניתן לראות היטב בסרטון שהוגש (ת/21) ואשר מתעד את אופן התרחשות התאונה וסטיית המשאית לנתיב הנגדי. ראה בהקשר זה גם את לוח התצלומים ת/10 המתעד את מיקום המשאית לאחר התאונה בנתיב הנגדי, וסימני הבלימה של המשאית המתועדים מנתיב נסיעתה לנתיב הנגדי. כאמור עובדה זו אינה במחלוקת.
8. חלק מראיות המאשימה מצביעות על כך שהמשאית הייתה תקינה, ולא התרחשה כל תקלה במערכת הבלמים כפי טענת ההגנה, אך סוגיה זו אינה חד משמעית, בפרט לאחר שנשמעה עדותו של מומחה המאשימה ממנה לא ניתן לשלול התרחשות תקלה במערכת ה-ABS של המשאית, תקלה שיכולה להביא לפגיעה ביכולת השליטה ברכב. כל צד ביקש להסיק מסקנות שונות מעדות המומחה ונתן לה פרשנות שונה. עדות של המומחה צריכה להיבחן לעומקה, לא רק בפני עצמה, אלא גם לאור מכלול הראיות בתיק, ואין זה השלב לבצע ניתוח מדוקדק ומקיף של כלל הראיות.
- בהקשר זה אפנה לדו"ח הבוחן עמרם סבן (ת/18) ולמסקנותיו לפיהן המשאית והעגלה היו תקינות, ולא גרמו או תרמו לתאונה. ראה גם חוות דעת בדיקת המשאית ת/40 ממנה עולה שהנזק לצינורות האוויר של מערכת הבלימה נגרם כתוצאה מהתאונה, ופלט המחשב של המשאית המצביע על כך שלא נרשמה כל תקלה במערכות המשאית עובר לתאונה.
- לציון שעדי התביעה עמדו באופן כללי על ממצאי הבדיקות שביצעו, ושאלת משקל עדותם תיבחן במסגרת הכרעת הדין, ולא בשלב זה.
9. כך או כך, בוודאי שלא ניתן לומר שהמאשימה לא הביאה די ראיות ולו לכאוריות, להוכחת עובדות כתב האישום. בוודאי שהובאו בהקשר זה ראיות "דלות", ולטעמי אף מעבר לראיות דלות, והמאשימה הציגה לכל הפחות מערכת ראיות ראשונית שיש בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות לכתפי הנאשם.
10. בהקשר זה יודגש, כי בענייננו חל "כלל הדרך", ועל ההגנה להראות (ולו ברמה הנדרשת מנאשם בהליך זה) שהסטייה לנתיב הנגדי התרחשה בנסיבות שאינן תלויות בנאשם.
11. סוגיית תקינות המשאית, והשאלה האם הסטייה לנתיב הנגדי נגרמה עקב תקלה במערכת הבלמים, אינה בשלה להכרעה בנקודת זמן זו.

12. בהתאם אני דוחה את טענת ההגנה, לפיה עובדות כתב האישום לא הוכחו אף לא לכאורה.

13. מובהר שאין בהחלטה זו כדי ללמד על כך שהמאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר, או כדי לרמוז על כך שאין ממש בטענות ההגנה בכל הנוגע לאפשרות שתקלה במערכת הבלמים הביאה לסטיית המשאית לנתיב הנגדי.

14. פרשת ההגנה תישמע בתאריך 1.3.20.

15. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ל' שבט תש"פ, 25 פברואר 2020, בהעדר הצדדים. /